

SEE HOW THE LAND LAYS

Saâdane Afif, Diego Tonus, Guillaume Bijl,
Edith Dekyndt, Marilou van Lierop, Gabriel Kuri, Suchan Kinoshita,
Fabio Zimbres, Javier Téllez and/en Latifa Echakhch

THE WRITTEN EXHIBITION:
SIXTEEN YEARS OF THE JOURNAL GAGARIN

Since its beginning in 2000, the Antwerp-based journal of artists' writing GAGARIN, a publication project by Wilfried Huet, has established itself as a crucial source of texts by artists from all over the world. It is exclusively dedicated to the original texts of artists, newly-published, with no critical agenda that might otherwise frame or interfere with the artists' own words. More than a collection of documents or descriptions of art, the publication forms a corpus of writing, and of different conceptualizations of writing, through a global range of languages and art practices. Some contributions are stories told by artists. There are single-word or short statements, images; images are used as if they are words, or as bearers of text. There are schematically subtle combinations of word and image, and graphically inventive text. There is no imperative to a pre-given idea of writing that would affirm the artist as a producer of a genre. The artists give themselves over in freely chosen ways, where readers have the opportunity to decide in what ways artists are speaking to them. In all cases, the artists are provided with an introduction by the publisher which is comprised of a short biography and an account of recent and upcoming exhibitions. The introduction also designates the type of text that the artist has contributed as well as in which language it has been written. A translation into English is always provided if the original is in another language. In this way, artists' texts are supplemented in the same way as works on walls would be by a description label.

In recent years, scholarly anthologies of modern and contemporary artists' writing, such as *Art in Theory 1900-2000: An Anthology of Changing Ideas*, edited by Charles Harrison and Paul Wood, or *Theories and Documents of Contemporary Art: A Sourcebook of Artists' Writings*, edited by Kristine Stiles and Peter Selz, have done much to foreground the importance of artists' words in relation to theory and history. The project of GAGARIN assumes no explicit authority over the significance of the artists invited to contribute to it; the publisher rather lays out the minimum needed to ensure that proper page-space will accommodate a specific text, in relation to others, in a given volume. During the sixteen years of its publication, nevertheless, an anthology can be made from it because of the openness of an editing procedure which resists fixing writing to categories of art-making. By soliciting material from artists without stipulation that it meets extraneous criteria, and by giving sufficient information to allow readers to exercise their own judgments about the worlds of artists, an intimate connection between artist, publisher,

and reader is established. Readers can go wherever they like with an artist; and a researcher, as well as lovers of reading, can develop new personal skills in interpreting art. Readers and collectors of books can organize individual volumes, and groups of volumes, around their own sense of genre, theme, language, and documentation. This adaptability coincides with a specific period in art: the first years of the twenty-first century, when art from all places is understood increasingly in its own complexity.

In the current exhibitions, the relation between texts, objects and artists comes into focus by means of a transposition from a journal to a gallery. The idea of text transfers from one site to another, from pages to art works in a viewing space, permitting the works to be read as signatures: those features wherein the uniqueness of the written contributions of the artists to the publication shifts onto art objects. The artists are readable, however much their writing may be different from their art, from the abstractness of language to the concreteness of objects. This forms the lineaments of the concept of the exhibitions. The name GAGARIN can be understood metonymically as the movement of an individual from earth to space and back again, likewise, in GAGARIN artists are taken from the material events of artworks to the world of writing: from what happens on the floor or the wall to what occurs in words. Additionally, their texts inhabit all the precariousness that Yuri Gagarin faced. Once he had reached safe orbit, what he was to experience and then relay to others if he returned would become an ever-reaching outward, a matter of individual initiative in the face of ideological restriction. In a fractious world, acts such as his were intended to leap through and beyond society, and then if he made it, to return; to represent social and scientific progress in the flow of political evolution. Such is the fragile idealism of the journal, to stand apart from society reaching out so that an individual may speak, nevertheless, in whatever sense representing the fluidity of today's world.

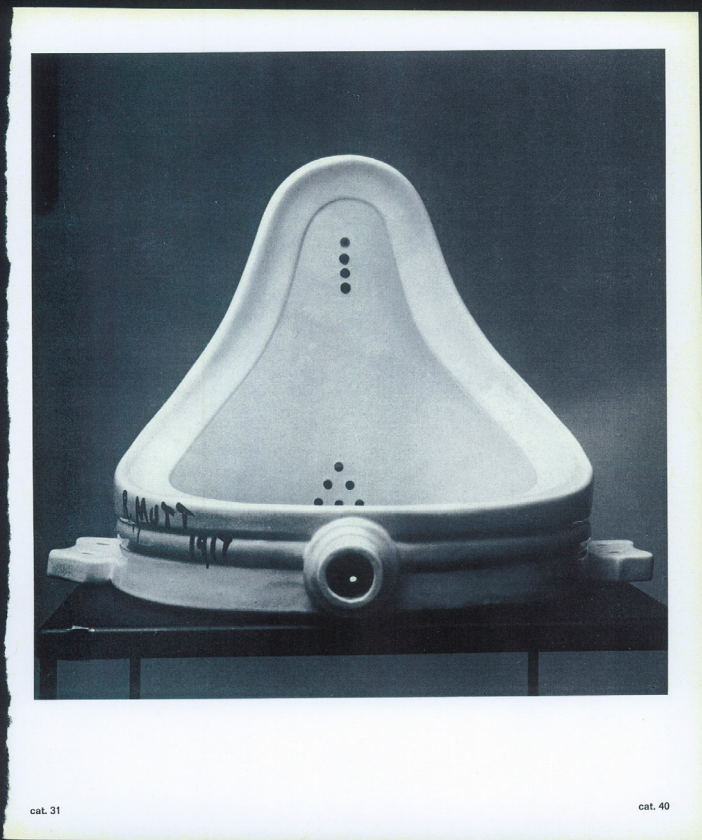
The two parts of the exhibition, curated by HELD, *See How the Land Lays*, and GAGARIN the Artists in their Own Words, do offer a means to interpret GAGARIN. The first of these, at West in Huis Huguetaan, stages a *vue plongeante*, an overview or bird's eye view of the world that the cosmonaut must have seen when he returned to earth: in its human, social and political dimensions. The show consists of the work of ten artists who have all contributed to the journal at different times. It posits Yuri Gagarin as the alter-ego of the artists, landing after having been the first person in space. The second of these, at West in Groenewegje 136, shows all of the thirty-three volumes of GAGARIN together along with a book by Andreas Slo-

minski (Grün) *Die Geige, Die Geige* ((Green) *The Violin, The Violin*) and four books by Joseph Beuys which show his *Der erweiterte Kunstbegriff*, (*Expanded Concept of Art*). Slominski's book, originally published in paperback in 1986, is a thesis focusing on different concepts that provide a sketch of associations which become, similarly to his artifacts (everyday objects), part of his installations. Beuys' *4 Bücher aus: 'Projekt Westmensch' 1958*, (*4 Books from: 'Project for Western man' 1958*) linked to his expanded concept of art, offer the concept's beginnings. They represent cross-fertilization of artistic, scientific, and social concerns forming the scope that would develop into *Der erweiterte Kunstbegriff* – which involves the use of art as an act – leading to creativity and the essence of human existence. These works provide a kinship with the ambition of the journal in the most comprehensive sense: to archive un-prescriptively that which the artists conceive as the writing, in all its possibilities, of their practices.

The artists who have works in the exhibition *See How the Land Lays* have contributed to GAGARIN at different times during the period of its publication. Their texts are summarized chronologically and from different volumes. The first artist is Guillaume Bijl, who in 2004 contributed a text about four scenes, descriptions of installations, concentrating on the 'earldom' of Watou, in Belgium. The first is a *Tableau Vivant*, consisting of fifty people in 17th century costumes mixing with visitors during the opening. The second is a fictitious museum of the History of the Earldom of Watou, then there is a Banquet Hall theatre auditorium installation, and finally a romantic play. The work is a satire on regionalism within Belgium. Also in 2004, Gabriel Kuri published a series of twenty-one meditations on art and the practicalities, as well as the surprises, which occur when thinking purposively and in an educated state about it. In 2006, Suchan Kinoshita contributed a lengthy series of short, fragmentary lines, some of which are partially or completely intelligible, others are unintelligible. Her writing here invites different kinds of vocalizations and partial ideas corresponding to freely-associative stories. In 2007, Marilou Van Lierop provided, in sequences of image and text, a witty association. Trees, photographed and appearing on the left sides of the openings of her pages are juxtaposed with text that is disappearing with each successive page on the right sides. The text comes from the 1971 Whitehouse Watergate tapes as well as a book entitled *The Technique of Editing 16mm* by John Burder, also from 1971. In 2008, Saâdane Afif produced, in three different size fonts, correspondences between radio songs (largest font), the names and dates of songs (medium-sized font), and descriptions of material associated with his sculpture (smallest font).

In 2008, Edith Dekyndt contributed a series of paragraphs on various topics. Seemingly unrelated to each other, they all nevertheless emphasize how knowledge must be, by definition, specific. Topics range from descriptions of types of houses, the spatiality of real estate ownership, the rights of actors in Disneyland, a silent film destroyed by Charlie Chaplin, gauging the age of a face, the quickest man to have moved from one place on earth to another, Ted Bundy's preference for inanimate objects, the diminishment of physical and mental abilities at high altitudes, and the meaning and functional value of zero. The text is titled with a disclaimer that any resemblance to actual people, dead or alive, is co-incidental. In 2011, Javier Téllez put together a text made from all the writing of Antonin Artaud containing glossolalia. They come, in sequential order, from volumes nine to twenty-six of the Gallimard edition of Artaud's complete works. The text is titled *Artaud Remix* and takes up sixteen pages of volume 23 of *GAGARIN*. In 2013, Latifa Echakhch published two photographs next to each other of the same fruit on the point of rotting. The image on the right shows the fruit in a greater state of decay than the image on the left. These photographs are preceded by introducing, as an original message, by 'Nizana', 'Les fruits de mon ami' (the fruits of my friend), 'table bleue bois et formica + 2 grenades + encre de chine' (blue table wood and formica + 2 grenades + chinese ink). In 2015, Diego Tonus contributed an apparent interview between two interlocutors identified as 'A' and 'B.' The interview, titled *We are the Others*, concerns visibility and recognition during a time of terrorism as well as how the act of recognition is affected in today's society.

The work in the exhibition at West may be formed by similar concerns to those that the artists have shown in *GAGARIN*, however much individual projects differ. Saâdane Afif shows *The Fountain Archives*. Guillaume Bijl puts on his installation *Nieuwe Democratische Partij*. Edith Dekyndt presents *Laboratory 01 (capillarity with coffee)*. Latifa Echakhch shows *Encrage (L'appareil photo Kodak)* and *Encrage (Le carton de vignes)*. Suchan Kinoshita's work is *aber auch dann fehlt ein fehler*. Gabriel Kuri is showing *Flat hole*. Marilou van Lierop exhibits *Total Recall of Mundane Conversations*. Javier Téllez shows *One Flew Over the Void (Bala Perdida)*. Diego Tonus provides his *Soundtracks for Revolutions*. Fabio Zimbres exhibits *The Books*. Each of these artists is represented by the exhibition in a manner similar to their representation by *GAGARIN*. The journal holds the ideas together as it also simultaneously provides meaning by their contributions in writing. The resulting combinations are a rich complexity not just for lovers of art but also for readers prepared to accept expanding ways to read.

cat. 31

cat. 40

Saadane Afif

The Fountain Archives FA.0009; 2008, Haags Gemeentemuseum, et al. (eds.)

Marcel Duchamp: schilderijen, tekeningen, ready-mades, documenten, Eindhoven: Stedelijk van Abbemuseum, 1965 – p. 35

Courtesy of the artist, MFC-Michèle Didier, Paris and Mehdi Chouakri, Berlin

**COMING
SOON!
THE FOUNTAIN
ARCHIVES
(ON TOUR)
1917 / 2017
STAY POSTED ON
WWW.THEFOUNTAIN
ARCHIVES.NET**

Geometrische
1917
No. 2
(Als eine Treppe hinabschreitend Nr. 2)
1917, 147 x 89 cm
Philadelphia Museum of Art

1917
Fontaine (Brunnen, Fount)
1964 (Kopie des Originals von 1917), 63 x 46 x 36 cm
Mailand, Galleria Schwarz

Fountain Archives (FA 0174), 2009

Torn out page from:

Edward Lucie-Smith, *Die moderne Kunst: Grafik, Objektkunst, Malerei, Fotografie*

Cormoran, München, 1996, p. 69

36 x 28 cm (unframed)

Courtesy of the artist

**Saadane Afif for the 14TH BIENNALE 2016
Curated by Claire Fischer
September 10, 2016 - February 05, 2017
Thyssen-Bornemisza Art Contemporary**

Saadane Afif

The Fountain Archives on Tour (Poster), 2016

Screen print, 138 x 98 cm (unframed), Edition of 20 + 5 AP

Courtesy of the artist

EEN GESCHREVEN TENTOONSTELLING:
DE ZESTIEN JAAR VAN HET TIJDSCHRIFT GAGARIN

Sinds 2000, toen het kunstenaarstijdschrift voor het eerst werd uitgegeven in Antwerpen, heeft GAGARIN (een publicatie-project van Wilfried Huet) zich ontwikkeld tot een toonaangevende bron van teksten die door kunstenaars van over de hele wereld zijn geschreven. Het tijdschrift is volkomen gewijd aan oorspronkelijke geschriften van kunstenaars, die voor het eerst worden gepubliceerd, zonder enige kritische agenda die de woorden van de kunstenaars mogelijk had kunnen aanpassen of verhinderen. De uitgave is meer dan een verzameling documenten of beschrijvingen van kunst: het vormt een corpus van geschriften, en van verschillende beeldvormingen van geschriften, middels talen en kunstpraktijken van over de hele wereld. Sommige bijdragen zijn verhalen, verteld door kunstenaars. Soms zijn het korte verklaringen, soms met één woord, beelden; beelden worden gebruikt alsof het woorden zijn, of als de drager van de tekst. Er zijn schematisch subtiele combinaties van woord en beeld, en grafisch inventieve teksten. Er is geen verplichting om aan een vooraf gegeven idee over het schrijven te voldoen, die mogelijk de kunstenaar als de maker van een bepaald genre zou erkennen. De kunstenaars kunnen zich tonen op een vrij gekozen manier, en de lezers hebben de mogelijkheid om te beslissen op welke manier de kunstenaars tot hen spreken. In alle gevallen krijgen de kunstenaars een introductie van de uitgever die bestaat uit een korte biografie en een verslag van recente en komende tentoonstellingen. In deze introductie wordt ook aangegeven wat voor soort tekst de kunstenaar heeft bijgedragen en in welke taal het is geschreven. Er wordt altijd een vertaling in het Engels aangeboden als het origineel in een andere taal is geschreven. Hiermee worden de teksten van de kunstenaars op bijna dezelfde manier ingeleid als de werken aan de muur door middel van een tentoonstellingslabel.

In de afgelopen jaren hebben wetenschappelijke anthologieën van moderne en eigentijdse geschriften van kunstenaars, zoals *Art in Theory 1900-2000: An Anthology of Changing Ideas*, onder redactie van Charles Harrison en Paul Wood, en *Theories and Documents of Contemporary Art: A Sourcebook of Artists' Writings*, onder redactie van Kristine Stiles en Peter Selz, veel betekent om het belang van de woorden van de kunstenaar in verband met theorie en geschiedenis op de voorgrond te plaatsen. Het project GAGARIN eigent zich geen uitgesproken autoriteit toe over het belang van een kunstenaar

die is uitgenodigd om een bijdrage te leveren; de uitgever schetst slechts het minimum dat nodig is om te garanderen dat er genoeg paginaruimte beschikbaar is voor een bepaalde tekst, in combinatie met de andere teksten in die uitgave. Niettemin kan er een bloemlezing worden gemaakt over de zestien jaar dat het tijdschrift is uitgegeven, dankzij de transparantie van de redactieprocedure dat weerstand biedt tegen het vastleggen van categorieën in het maken van kunst. Door kunstenaars om materiaal te verzoeken zonder te bepalen dat het aan irrelevante criteria moet voldoen, en door voldoende informatie te geven om het de lezer mogelijk te maken om hun eigen oordeel te vormen over de werelden van kunstenaars, wordt een intieme band tussen kunstenaar, uitgever en lezer gevormd. Een lezer kan alle kanten op met een kunstenaar; en onderzoekers, maar ook liefhebbers van lectuur, kunnen nieuwe persoonlijke vaardigheden ontwikkelen met het interpreteren van kunst. Lezers en boekenverzamelaars kunnen persoonlijke bundels, of een verzameling bundels, samenstellen rond hun eigen gevoel voor genre, thema, taal en documentatie. Deze buigzaamheid komt overeen met een specifieke kunstperiode: de eerste jaren van de eenentwintigste eeuw, toen kunst van overal ter wereld, steeds beter werd begrepen in al zijn complexiteit.

In de huidige tentoonstelling komt het verband tussen teksten, objecten en kunstenaars duidelijk in beeld door middel van de transpositie van een tijdschrift naar een galerie. Het idee van tekst wordt van de ene naar de andere kant verplaatst, van pagina's naar kunstwerken in een kijkruimte, waardoor de werken gelezen kunnen worden als handtekeningen: de eigenschappen waarbinnen het unieke van de geschreven bijdrage van de kunstenaars aan de publicatie zich verplaatst in de kunstobjecten. De kunstenaars zijn leesbaar, ongeacht in welke mate hun geschriften kunnen verschillen van hun kunst, van de abstracte aard van de taal naar het concrete concept van objecten. Dit zijn de typerende kenmerken van het concept van de tentoonstellingen. De naam GAGARIN kan metonymisch worden geïnterpreteerd als de beweging van een individu van de aarde naar de ruimte en omgekeerd, evenzo worden de kunstenaars in GAGARIN van de materiële manifestatie van het kunstwerk meegenomen naar de wereld van het schrijven: van wat op de muur of de vloer gebeurt tot wat plaatsvindt in woorden. Bovendien is in hun teksten ook al de onveiligheid te vinden waar de eerste man in de ruimte, kosmonaut Yuri Gagarin, mee werd geconfronteerd. Zodra hij een veilige omloopbaan had bereikt, zou, wat hij ging ervaren en vervolgens overbrengen aan anderen als hij was

teruggekeerd, een altijd te bereiken buitenwereld worden; een individueel initiatief tegenover een ideologische beperking. In een onhandelbare wereld waren daden zoals die van hem bedoeld om door en voorbij de maatschappij te springen, en dan, als het gelukt was, om terug te keren; om daarmee sociale en wetenschappelijke vooruitgang te verbeelden in de stroom van politieke evolutie. Dat is het kwetsbare idealisme van het tijdschrift, om los te staan van de maatschappij, zich uitstrekkend opdat een individu zich desondanks kan uitspreken, en daarmee de vloeibaarheid van de wereld van vandaag vertegenwoordigen, op welke wijze dan ook.

De twee delen van de door HELD georganiseerde tentoonstelling, *See How the Land Lays* en *GAGARIN the Artists in their Own Words*, bieden zeker een middel om *GAGARIN* te interpreteren. De eerste van de twee, bij West in Huis Huguetan, toont een *vue plongeante*, een overzicht in vogelperspectief van de wereld die de kosmonaut moet hebben gezien toen hij terugkeerde naar de aarde: in zijn menselijke, sociale en staatkundige dimensies. De expositie bestaat uit werken van tien kunstenaars die allen aan het tijdschrift hebben bijgedragen, in verschillende periodes. Het voert Yuri Gagarin aan als het alter ego van de kunstenaars, neerdalend als de eerste mens die de ruimte bezoekt. Het tweede deel, bij West op het Groenewegje 136, toont alle drieëndertig nummers van *GAGARIN*, samen met een boek van Andreas Slominski (Grün) *Die Geige, Die Geige* en vier boeken van Joseph Beuys die zijn *Der erweiterte Kunstbegriff* vormen. Het boek van Slominski, dat oorspronkelijk als paperback werd uitgegeven in 1986, is een thesis die zich richt op verschillende concepten die daarmee een schets van associaties bieden die, net als zijn artefacten, een onderdeel van zijn installaties worden. Beuys' 4 Bücher aus: 'Projekt Westmensch' 1958, die gerelateerd zijn aan zijn uitgebreide kunstconcept, belichten er ook de oorsprong van. Ze geven de kruisbestuiving weer tussen kunstzinnige, wetenschappelijke en sociale belangen en vormen het *gedachtegoed* dat zich later zou ontwikkelen tot *Der erweiterte Kunstbegriff* – wat betrekking heeft op het gebruik van kunst als een handeling – en zou leiden tot creativiteit en de essentie van het menselijk bestaan. Deze werken tonen een verwantschap met de ambitie van het tijdschrift in een allesomvattende wijze: om niet-voorschrijvend te archiveren wat de kunstenaars opvatten als het beschrijven van hun praktijk, in al zijn mogelijkheden.

De kunstenaars die werk tonen tijdens de tentoonstelling *See How the Land Lays* hebben bijgedragen aan *GAGARIN* in verschillende periodes gedurende de tijd dat het blad verscheen. Hun teksten zijn chronologisch

samengevat en komen uit verschillende nummers. De eerste kunstenaar is Guillaume Bijl, die in 2004 een tekst schreef over vier taferelen, beschrijvingen van installaties, die zich richtten op het 'graafschap' Watou in België. De eerste is een *Tableau Vivant*, dat bestaat uit vijftig mensen in 17e-eeuwse kostuums die zich tijdens de opening onder het publiek mengen. De tweede is een denkbeeldig museum over de Geschiedenis van het Graafschap Watou, met een Eetzaal in een theaterauditorium en ten slotte een romantisch toneelstuk. Het werk is een satire gebaseerd op het regionalisme in België. Gabriel Kuri publiceerde ook in 2004 een reeks van eenentwintig bespiegelingen over kunst en de praktische aspecten daarvan, maar ook over de verrassingen wanneer er doelgericht en gefundeerd over wordt nagedacht. In 2006 schreef Suchan Kinoshita een lange reeks korte, fragmentarische zinnen, waarvan sommige gedeeltelijk of volledig begrijpelijk waren, en andere volkomen onbegrijpelijk. Haar geschriften hier nodigen uit tot verschillende vormen van stemgebruik en gedeeltelijke ideeën die samen gaan met vrijelijk te interpreteren verhalen. In 2007 bood Marilou Van Lierop een geestige associatie, in een opeenvolging van beelden en tekst. Bomen, die zijn gefotografeerd en op de linkerzijden van haar openingspagina's verschijnen, staan naast een tekst die verdwijnt naar de rechterzijdes bij iedere volgende pagina. De teksten zijn afkomstig van de White House Watergate bandopnames uit 1971, en uit een boek met de titel *The Technique of Editing 16mm* door John Burder, ook uit 1971. In 2008 creëerde Saâdane Afif overeenkomsten, in drie verschillende tekstformaten en lettertypes, tussen liedjes van de radio (grootste lettertype), de namen en data van de liedjes (middelgrote lettertype), en beschrijvingen van het materiaal dat bij zijn beeldhouwwerk betrokken was (kleinste lettertype).

In 2008 bood Edith Dekyndt een bijdrage met een reeks paragrafen over diverse onderwerpen. Hoewel ze ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hadden, benadrukten ze allemaal dat kennis per definitie specifiek moet zijn. De onderwerpen variëren van beschrijvingen van verschillende soorten huizen, de ruimtelijkheid van onroerendgoedbezit, de rechten van acteurs in Disneyland, een stomme film die door Charlie Chaplin werd vernietigd, het schatten van de leeftijd van een gezicht, de man die het snelst van de ene naar de andere plaats is verhuisd, Ted Bundy's voorkeur voor levenloze objecten, de afname van fysieke en mentale vermogens op grote hoogtes, tot de betekenis en functionele waarde van nul. De titel van de tekst is een disclaimer die stelt dat elke overeenkomst met bestaande personen, dood of levend, toeval is. In 2011 stelde Javier Téllez een tekst samen

met alle geschriften van Antonin Artaud die glossolalie bevatten. Ze zijn in volgorde afkomstig van de delen negen tot zesentwintig van het complete werk van Artaud, uitgegeven door Éditions Gallimard. De titel van de tekst is *Artaud Remix* en beslaat zestien pagina's van nummer 23 van GAGARIN. In 2013 publiceerde Latifa Echakhch twee foto's naast elkaar van dezelfde vrucht die aan het rotten is. Aan de rechterkant is een vrucht te zien die in een grotere staat van verval verkeert dan die aan de linkerkant. Deze foto's worden voorafgegaan door een introductie van 'Nizana', als een oorspronkelijk bericht, 'Les fruits de mon ami' (de vruchten van mijn vriend), 'table bleue bois et formica + 2 grenades + encre de chine' (blauwe tafel hout en formica + 2 granaten + Chinese inkt). In 2015 leverde Diego Tonus als bijdrage een helder vraaggesprek tussen gesprekspartners die werden geïdentificeerd als 'A' en 'B'. Het vraaggesprek met de titel *We are the Others* gaat over zichtbaarheid en erkenning in een periode van terrorisme, maar ook over hoe de daad van erkenning wordt beïnvloed in onze hedendaagse maatschappij.

Het werk in de tentoonstelling van West is mogelijk gevormd door dezelfde interesses en zorgen die de kunstenaars toonden in hun werk voor GAGARIN, hoewel veel van de individuele projecten anders zijn. Saâdane Afif toont *The Fountain Archives*. Guillaume Bijl heeft zijn installatie *Nieuwe Democratische Partij* ingezet. Edith Dekyndt presenteert *Laboratory 01 (capillarity with coffee)*. Latifa Echakhch toont *Encrage (L'appareil photo Kodak)* en *Encrage (Le carton de vinyles)*. Het werk van Suchan Kinoshita heet *aber auch dann fehlt ein fehler*. Gabriel Kuri toont *Flat hole*. Marilou van Lierop toont haar film *Total Recall of Mundane Conversations*. Javier Téllez vertoont zijn *One Flew Over the Void (Bala Perdida)*. Diego Tonus biedt zijn *Soundtracks for Revolutions* aan. Fabio Zimbres exposeert *The Books*. Al deze kunstenaars worden tijdens de tentoonstelling gepresenteerd op een manier die gelijk is aan hun presentatie in GAGARIN. Het tijdschrift brengt de ideeën samen terwijl het tegelijkertijd ook een betekenis biedt door hun geschreven bijdragen. De combinaties die daar het resultaat van zijn, vormen een rijke veelzijdigheid, niet allen voor kunstliefhebbers maar ook voor lezers die bereid zijn om aanvullende wijzen van lezen te accepteren.

This publication appears on the occasion of the exhibitions:

SEE HOW THE LAND LAYS

With Saâdane Afif, Diego Tonus, Guillaume Bijl, Edith Dekyndt, Marilou van Lierop, Gabriel Kuri, Suchan Kinoshita, Fabio Zimbres, Javier Téllez and Latifa Echakhch

02.12.2016 – 26.02.2017

Location: Huis Huguetaan, Lange Voorhout 34, Den Haag

GAGARIN, SLOMINSKI, BEUYS

02.12.2016 – 26.02.2017

Location: West, Groenewegje 136, Den Haag

Text: Simon Deakin

Simon Deakin is an artist and art researcher specializing in contemporary art. He has been involved in group exhibitions in Canada, the U.S.A., the U.K., and Italy. Since completing his PhD at the University of Leeds, he has published on GAGARIN and the poetics of Jean-Luc Nancy. He is currently undertaking research for a book on contemporary Belgian art. In the past, in the U.K., he taught art and design history as well as applied design.

Images: Saâdane Afif, *The Fountain Archives FA.0009*; 2008

Saâdane Afif, *The Fountain Archives on Tour (Poster)*, 2016

Translation: Tiny Mulder

Printer: Oranje van Loon, Den Haag

Thanks: Gemeente Den Haag, Mondriaan Fund, Anna Vastgoed en Cultuur

Published by: West

Edition: 1000

ISBN: 978-90-79917-66-2

West

Groenewegje 136

2515 LR Den Haag

the Netherlands

+31 (0)70 392 53 59

www.westdenhaag.nl

info@westdenhaag.nl

